

DNEVNIK | PERO I SRCE . . .

- Marko **Nikolić** , [instagram.com/nikoliccc02](https://www.instagram.com/nikoliccc02), [linkedin.com/in/markonikolic98](https://www.linkedin.com/in/markonikolic98) -

Šo : Dnevniče, odakle da počnem?! Zemljani... Čudna su to stvorenja...

- “ Khrr, kašalj ”

“ Stražari ispred njegove sobe... ”

Stražar 1 : Jesi li čuo ?

Stražar 2 : Da. Da uđemo unutra’

Stražar 1 : Da! Ulazi...

“ Kada su ušli u sobu očekivali su provalnika ipak sami su znali da niko čak ni atom ne može da uđe u palatu neopaženo sem... ”

Stražar 1 : Vaše visočanstvo, oprostite nam..

Šo : Ne sve je uredu uđite slobodno...

“ Straži su ušli u sobu seli su na stolice i gledali... Da to je bila matična planeta Drevnih... Šoova soba. Gde ga jedan od stražara upita, taj koji je upitao nije bio jedan od Drevnih. Drevni su ga usvojili. Tačnije jedan od Šo’ovih priljatelja iz palate, ali to stražar nije znao... ”

Stražar : Zašto pišete perom?

Šo : Kada pišeš perom pišeš direktno iz srca, iskreno. Bez ispravljanja...

Stražar : Upravu ste! Mogu da odstupim?

Šo : Naravno!

“ Posle nekoliko minuta... ”

Shhh, zvuk. Ušla je životinja slična ptici kroz prozor... ”

Šo : Na planeti Terra (Planeta Zemlja) postoje stvorenja sličnim tebi, ipak im govorite sve ali oni vas ne razumeju. Kao Čovečanstvo mene...

Oni sumjaju u sebe, misle da sam najgori tamo. Ovde me svi znaju a tamo niko...

Lažni priljatelji, osobe koje pričaju samo samnom koje žele korist. Naravno postoje one koje su predivne kao tvoja pesma. Ali ne razumljiva ostalima koji nisu lepa pesma. Najveće proklestvo nas Drevnih je to što možemo da pročitamo osobu koju

prvi put vidimo u svom životu i sa kojom se družimo do takvih detalja da znamo sve njihove misli iz prošlosti i sadašnjosti... Sve njihove najdublje mane i najveće vrline...

“ Stvorenje je samo prišlo i klimnulo glavom i otišlo ka nebu bez ni note od pesme.

Šo dokle ćeš biti predobar prema Čovečanstvu? A ne prema samom sebi?! Jednostavno ne mogu da budem predobar prema onim osobama za koje znam da nisu prema meni. Znam njihovu istinu. Ne živi sa gomilom ljudi, koji te ne trebaju. Ako ne voliš sebe neće niko! Koliko ćeš se osećati tužno? Koliko ćeš pustiti suza? Zbog osoba koje nisu ni delić tvog vremena?

Ljudi će te pokušati uništiti čim vide da ćeš postati više od njih, nemislim na egoizam. Nego na nešto drugo što su ljudi zaboravili, nešto što je spajalo celo Čovečanstvo pre nekoliko miliona godina... Ako se ti ne boriš za sebe neće niko. Ako postaviš mišljenja drugih osoba na prvo mesto to će te uništiti, ako želiš da živiš na planeti Zemlji među njima, moraš da odbaciš neke stvari. Mišljenja drugih, pohlepu drugih. Da im dam svoj skiptar da ga drže samo na pola sekunde umesto sopstvenog zdravlja pomislili bi odmah na nešto materijalno, slavu ili moć. Ljudi su pogrešni koji mi nanose bol i loše raspoloženje... Ljudi te poštuju samo zbog mišljenja drugih, a mrze te zbog nečega a nisu te čak ni upoznali... Neke devojke trče za onima koji im muškarci mogu pružiti sve sem iskrene ljubavi. Naravno i muškarci bi uradili sve i na silu samo da bi dobili ono što žele. Znam dosta takvih osoba sa zemlje... Naravno postoje i suprotne osobe od ovih nabrojanih ali...

Svi imaju dušu. Ali ne i svi čistu... Neki ljudi mnogo traže a ne shvataju da postoje veoma male stvari velikog sadržaja koji mnogo znače...”

...

“ Dok je Šo pisao tekst na papiru mastilo se trošilo sa pera koji je mekan kao svetlo a oštar kao tama... Posuda sa mastilom je pala jer je Šo slučajno zakačio otkotrljala se do vrata...

Prošla je stražare, do kraja hodnika, pa levo, pa desno, pa niz stepenice čak do Kapljice, koja je imala čudan osećaj da dođe u palatu... ”

Kapljica : Mastilo? Odakle si ti došao? “ Dok u sebi,.. ”

“ Uzela je posudu i otišla gore, tražila je Šoa... Bio je u dubokom snu zaspao je ona ga je pokrila, ali videla je papir na kojem su bile zadnje reči :

Čovečanstvo, nisu svi isti postoje ljudi koji su predobri, koji su željni istinske ljubavi i pažnje, sanjam o danu kada ću **upoznati ljudsko biće** koje je **savršeno a to da nebudem ja!** Jer ja jednostavno nisam ljudsko biće! ”

Kapljica : Šo o bože. “ U sebi, Šo dobra si ti osoba ali ovo je strahovito sve tačno... ”

“ Sela je na krevet i krenula je da budi Šoa. Nežnim tihim glasom...”

Kapljica : Šo, budi see...

Šo : Kapljice...

Kapljica : ...Da li si lepo spavao?

Šo : Da...

“ Gledao je iza nje da vidi da li je ona čitala ono što je on napisao. Pročitala je. Sve! ”

Kapljica : Hoćeš nešto da mi kazeš?

“Zatvorio je oči i rekao je : Ne, sve je uredu! ”

Kapljica : Dođi.. “ Zagrlili su se... ”

Šo : Kapljice , moram ti nešto pokazati... “ Uzeo je kristal sa stola... Nije bio to običan kristal. U njemu se nalazila urezana reč koje se nije videla.. Ali samo Kapljica i Šo su je mogli videti. U svojim mislima... Tačnije to je bila ogrlica...”

Kapljica : Haha, naravno! Prelepo je hvala ti.

Šo : Mogu li?

“ Kapljica se samo nasmejala i rekla je naravno. Šo joj je stavio ogrlicu i poljubio je. Iako se ona iznenadila poljupcem... Duboko u sebi je znala da je to želela samo jedan iskreni i istinski zagrljalj i poljubac. ”

Kapljica : Šo pročitala sam ono što si napisao.

“ Šo je pogledao začuđeno ali sam je u sebi strepeo od njenog mišljenja, reakcije... Odgovora. ”

Kapljica : Šta misliš o meni?

Šo : Kapljice, sve najbolje. Znaš jednostavno sve...

Kapljica : Aham, hoćeš da ti skuham tea (čaj na latinskom) ?

Šo : Nemoj zvaću iz palate da donesu čaj. Ako želiš tamo je grejni kristal (kristal koji greje slično grejalici ali kristal je nastao prirodnim putem... I obnovljiva je energija ne troši se... Nastaje od urušavanja crnih rupa... Kada kristal ostane predugo u svemiru ako padne u vodu na neku nenstanjenu planetu stvara se život. Priroda je jedna sasvim tajnovita i čudna stvar...)

“ Kada je uzimala kristal videla je papir odmah pored onog koji je čitala, pisalo je o njoj...

Dnevniče, ona... Prelepa si takva..

Kada je na sekundu pročitala naslov, zatvorila je oči i u sebi : Volim i ja tebe! Znam da nemisliš nikome zlo nego samo dobro! I da bi pomogao svima bez obzira na sve. ”

Kapljica : Šo gotov je čaj...

Šo : Hvala ti kapljice...

“ Uzeo je čaj kada ga je popio naslonio se na kapljicino krilo dok mu je ona pevala, zaspao je...

Sanjao je o Čovečanstvu iz svog vremena... ”

P.S Zadnja rečenica na stranici iz Dnevnika o kapljici pisalo je :

Nadam se da ćeš ovo sve pročitati što mislim o tebi.

Budi **dokaz** to što jesi! **Prelepa si takva**